

svarsminister har Ret til at hævde. Thi naar man ser paa de Erklæringer, som er indhentede fra Ingeniørkorpset og Lægekorpset, og som findes i Skrivelserne, er der fra det Øjeblik, Forsvarsministeren henvendte sig til Ingeniørkorpset om mulig Anvendelse af de 150,000 Kr., gaaet godt 14 Dage, og fra det Øjeblik, han henvendte sig til Lægekorpset med en Skrivelse, er der gaaet Tiden fra den 6. Januar til den 14., altsaa ikke en Gang 14 Dage. Den højtærede Forsvarsminister havde god Tid til at henvende sig til begge Korps og faa sine officielle sagkyndiges Erklæring. Naar han ikke har gjort det, er det af den Grund, at han maatte vide og kunde vide i Forvejen, at disse to Korps ikke vilde svare Ja til hans Spørgsmaal om, hvorvidt det var forsvarligt at anvende 350,000 Kr. paa denne Maade.

Jeg kan, som sagt, aldeles ikke bedømme, om Forslaget er rigtigt i og for sig eller ikke; men jeg kan bedømme, at det høje Landsting nu paa et fuldkomment løst Grundlag og uden at benytte den Støtte, som man almindelig har fra de sagkyndige, gaar til at vedtage noget, som lige saa vel kan være fejlagtigt som rigtigt, og om hvilket man dog i alt Fald har de officielle Erklæringer, at det er fuldkommen fejlagtigt. Det maa altsaa det høje Landsting om. Jeg ved, at det er fuldkommen ørkesløst at tale om denne Sag. Om jeg saa talte til Pinse, hvad jeg vel neppe vilde faa Lov til, vilde det ikke gavne det mindste. Jeg hører jo ogsaa, at denne Sag allerede skal til tredje Behandling i Dag. Det undrer mig saamænd ikke. Jeg antager, at Folketinget saa ogsaa skal til paa en Dag at give den tre Behandlinger uden nogen Sinde at have set den ene Del af den før. Nu er vi jo i den Tid, hvor alting springer ud, og jeg tror ikke en Gang, at pludseligt Snefald eller en Tale af et Mindretal skulde kunne standse det.

Ordføreren (Niels Rasmussen): Jeg vil gerne til det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) endnu en Gang angaaende Spørgsmaalet om Søkvæsthusfonden sige, at der er Forskel paa at tage Fonden til Benyttelse ved Opførelse af et Fælleshospital for begge Værn og som i sin Tid at tage en Del af Fonden til Opførelse af et Fællesepidemihospital for begge Værn. Der foreligger nemlig ingen streng Nødvendighed for at opføre et Fælleshospital for begge Værn til almindelig Sygebehandling; men der forelæa i og for

sig en Nødvendighed for det andet. Det vilde dog have været ganske meningsløst, om der var blevet opført et særligt Epidemihospital for Søværnet; der kunde maaske komme 5 eller 10 Patienter derind i Løbet af Aaret. Derfor gik man til at angribe Fonden, hvad der maaske juridisk set var forkert, men Beslutningen derom havde dog en ganske sund Basis at hvile paa.

Jeg vilde gerne have Lov til til den højtærede Forsvarsminister at sige, at det Udtryk, den højtærede Minister brugte, nemlig, at han kunde acceptere Forslaget, er et noget let Udtryk. Jeg er rigtignok af den Mening, at det Udtryk, vi har brugt i Betænkningen, og som den højtærede Minister heller ikke i sin Tale har modsagt, nemlig at her er handlet i Forstaaelse med den højtærede Minister, det maatte være bedre paa sin Plads. For det er dog det, der har fundet Sted. Det Forslag, her foreligger, er jo ikke skrevet, saa vidt mig bekendt, af noget Udvalgsmedlem — det er i alt Fald ikke skrevet af mig, men jeg har modtaget det med en Anmodning om, at man vilde stille det i Udvalget, da det var en god og praktisk Vej at gaa i denne Sag. Og det er denne gode og praktiske Vej, jeg gerne vilde være med til at gaa, for jeg kunde særdeles vel indse, at man ikke kunde faa Tid til at gaa nogen anden Vej. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at skulde der være Tale om at gaa den sædvanlige Vej, at udarbejde et Lovforslag og sætte det til første Behandling i Tinget o. s. v., havde vi ikke set noget Resultat deraf i denne Samling. Altsaa, jeg mener, at Vejen, der er gaaet, er rigtig nok; men jeg kunde dog ønske at høre den højtærede Ministers Udtalelser fremset noget stærkere om, at det, der her er sket, er sket i fuldkommen Forstaaelse mellem Ministeren og Udvalget, saaledes at vi skal bære lige meget af Byrden af hvad der kommer til at foreligge her.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Ja, jeg skal nok staa Last og Brast med den ærede Ordfører (Niels Rasmussen) og det ærede Udvalg. Det er fuldkommen rigtigt, at jeg er i Overensstemmelse med Udvalget i, at der her er en Løsning, som jeg ikke tør modsætte mig, for saa risikerer vi, at denne Sag kommer til at ligge i lange Tider uden at komme til noget Resultat. Jeg har kun sagt overfor det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes), der bebrejder mig, at jeg ikke har